

[Svend Auken]

således om de 100 værktøjers politik. Alt må forsøges, når det gælder om at redde Danmark fra at blive en andenrangsnation, der bogstavelig talt har pantsat sin handlefrihed til udlandet.

Således lagde vi i sidste måned et omfattende program frem for de kommende års erhvervsudvikling. Handlingsprogrammet var ikke blot et resultat af indre socialdemokratiske debatter, det var i lige så høj grad præget af vore mange kontakter med ansatte og ledere i dansk erhvervsliv og vores omfattende dialog med alle dele af det aktive Danmark.

Vi vil fortsætte og styrke denne dialog. Selv om andre langt ind i regeringen desværre er mere optaget af at grave politiske grøfter og rejse ideologiske vejrmøller, må det være den socialdemokratiske bevægelses vigtigste opgave at være det kit i samfundsbygningen, der forhindrer, at alting smuldrer.

Efterhånden må det være klart for alle undtagen de mest forbenede, at den nuværende regering ikke magter opgaven. Vi socialdemokrater hævder ikke, at vi har alle svarene. Vi er tværtimod optaget af at lytte og ændrer gerne vores forslag under indtryk af argumenter fra andre. Vi er trofaste over for vore egne ideer om retfærdighed og et godt velfærdssamfund, men vi er åbne over for nytænkning og midlerne, der kan føre til målet.

For os er kruntappen for de kommende års udvikling kombinationen af forbedring af konkurrenceevnen og social retfærdighed. Når danske virksomheder mister markedandele både ude og hjemme, så må vi alle undgælde i form af stigende gæld, arbejdsløshed og skatter. Det er det, vi oplever i øjeblikket under den nuværende regering. Det oplever vi jo trods internationalt opsving.

Socialdemokraterne ønsker en forbedret konkurrenceevne gennem den samtidige anvendelse af mange midler, dvs. øget indsats for forskning og teknologi, bedre uddannelse, større tryghed og indflydelse for de ansatte. Der er brug for strukturudvikling i de enkelte brancher, på tværs af brancherne og på tværs af de skel, der skiller den offentlige og den private sektor.

Vi har fremsat en lang række erhvervspolitiske forslag. Fælles for dem er, at de ikke nævneværdigt belaster de offentlige budgetter på kort sigt, men at de på lang sigt frigør og mobili-

serer de uudnyttede kræfter, der findes i dansk erhvervsliv.

Vi går ind for en forhandlet indkomstpolitik omfattende alle former for indkomst og med særligt hensyn til de lavest lønnede. Vi bør i de kommende år kunne overbevise folk om, at produktiviteten skal stige, mens realindkomsten skal holdes i ro. Det bliver ikke nogen nem opgave. Derfor er det vigtigt, at mennesker kan se, at der er perspektiv i politikken, og at den er retfærdig.

I begge henseender, både med hensyn til perspektiv og retfærdighed, er det naturligvis tåbeligt at gennemføre en afvikling af formueskatten. Hvordan tror man egentlig at det opleves på arbejdsmarkedet her op til de kommende midtvejsforhandlinger, at den nuværende regering siger til lønmodtagerne: Nul lønstigninger, samtidig med at man vil bruge op imod 1-2 mia. kr. på årsbasis på at lette skatten for millionærerne herhjemme? Eller hvordan tror man det virker på de offentligt ansatte, at deres arbejdspladser i vid udstrækning enten skal nedlægges - det kaldes det af tidens dumsmarte udtryk for afbureaukratisering - eller skal sælges til spekulanter for at takkes det aleryderste højre i regeringspartierne og i Fremskridtspartiet? Eller hvordan tror man at mange familier føler det, når medicinudgiften, der i forvejen kan være en alvorlig belastning, nu skal stige med mange hundrede kroner om året og indtægterne herfra skal bruges til skattefiduser? Eller hvordan mon det virker på dem, der skal leve af samfundets bistand? Hvordan mon de reagerer, når der på deres smalle budgetter skal spares flere hundrede millioner kroner, samtidig med at de bedst stillede får forbedret deres vilkår?

Jeg kan vanskeligt se, hvordan midtvejsforhandlingerne kan blive klaret. Opgaven er i forvejen svær. Men den nuværende regering har lagt nye sten i vejen for en fredelig løsning. Samtidig har man ved den ukloge konfrontationspolitik over for Socialdemokratiet lagt gift for tanken om et bredt samarbejde til foråret. Vi håber imidlertid, at det trods alle disse dumheder og kortsigtede, uretfærdige løsninger må lykkes at få tingene til at gå op til marts.

Som sagt har Socialdemokratiet lagt sin politik frem. Man ved, hvor vi står i relation til samfundets hovedproblemer, som er den manglende vækst i produktionen og den manglende ret-